

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 725
Din data de 09.11.2016

Dosar nr.: 64/2016

Petiția nr.: 529/03.02.2016

Petent: ....

Reclamat: ....

Obiect: afirmații ofensatoare adresate petentei, pe criteriul apartenenței la etnia romă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petenților

I.1.1. ...

I.2. Numele și reședința reclamatelor

I.2.1. ...

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petenta susține că reclamatul i-a adresat injurii, pe motiv că aparține etniei rome.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 529/11.02.2016 a fost citată petenta, pentru termenul stabilit la data de 25.02.2016. La termen, petenta a fost prezentă.

3.3. Prin adresa înregistrată cu nr. 726/11.02.2016 a fost citată partea reclamată, pentru termenul stabilit la data de 25.02.2016. La termen, partea reclamată nu s-a prezentat.

3.4. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Prin intermediul memoriului înregistrat sub nr. 529/03.02.2016, petenta susține că în anul 2015 a fost numită, prin decizia ISJ Călărași directorul Școlii Gimnaziale nr. 1 din comuna Dorobanțu. Petenta menționează că, după numirea acesteia, primarul comunei s-a prezentat la sediul inspectoratului și a făcut o serie de afirmații „*am o țigancă directoare la școala mea*”. Petenta susține că aceste aspecte pot fi confirmate de către persoanele angajate ale inspectoratului și de către alte persoane.

4.1.1.1. Petenta face referire la faptul că un anumit ziarist, în urma interviului dat acestuia, i-a deigrat imaginea. Aceasta consideră că ziaristul a acționat în acest mod, deoarece a fost pus de către primarul comunei.

4.1.1.2. Petenta consideră că reclamatul manifestă acest comportament deoarece fosta directoare a școlii a fost „susținută” de către acesta.

4.1.1.3. Petenta consideră că partea reclamată nu dorește ca aceasta să rămână pe funcția de director al școlii, deoarece este de etnie romă.

4.1.1.4. Sunt anexate înscrisuri la dosar.

4.1.1.5. Petenta anexează declarația martorului .... Martorul susține că presiunile reclamatului asupra petentei erau exercitate chiar înainte ca aceasta să fie numită în funcția de director, solicitându-i acesteia să promoveze anumiți elevi. Acesta susține că reclamatul, după ce a aflat de numirea petentei pe funcția de director a spus „școala mea are o directoare țigancă”. Menționează că au fost de față mai multe persoane.

4.1.1.6. Martorul ..(fost viceprimar) susține că presiunile reclamatului asupra petentei erau exercitate chiar înainte ca aceasta să fie numită în funcția de director, solicitându-i acesteia să promoveze anumiți elevi. Acesta menționează că, în urma refuzurilor petentei, partea reclamată a încercat, prin intermediul acesteia, să facă presiuni în legătură cu aceste solicitări, însă martorul susține că a refuzat. Martorul susține că reclamatul, în toate discuțiile legate de petentă, adresează injurii, precum :”țigancă aia, urâtă și fără dinți în gură”. Acesta susține că reclamatul, după ce a aflat de numirea petentei pe funcția de director contesta verbal faptul că petenta este „țigancă și urâtă”.

4.1.2. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 2384/14.04.2016, petenta susține că nu are interese politice. Aceasta precizează că nu a avut divergențe cu reclamatul, însă acesta continuă să o numească „țigancă”.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 1134/26.02.2016 (și nr. 1228/01.03.2016), partea reclamată precizează că nu a făcut aceste afirmații și că a susținut mereu persoanele de etnie romă din localitate.

4.2.1.1. Partea reclamată susține că, în perioada în care petenta și martorii susțin că au fost făcute aceste afirmații, acesta era în concediu. Menționează că nu are competența în numirea directorului școlii.

4.2.1.2. Partea reclamată consideră că prezentele acuzații au tentă politică, sesizarea venind din partea fostului primar al comunei.

4.2.1.3. Reclamatul susține că articolele apărute în presă nu au legătură cu acesta și că fotografiile și postările care au fost atașate sesizării îi aparțin petentei.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (C.N.C.D.) constată că petentei i-au fost adresate injurii, pe criteriul apartenenței la etnia romă.

5.2. În drept, *Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000) la **art. 2 alin. (1)** prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

5.3. Conform **art. 15** din O.G. nr. 137/200, republicată *„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”*

5.4. Afirmațiile părții reclamate *„am o țigancă directoare la școala mea”, „țigancă aia urâtă și fără dinți în gură”*, ce fac obiectul prezentei cauze, care au caracter discriminatoriu la adresa apartenenței petentei la etnia romă, creează o atmosferă ostilă, degradantă, umilitoare la adresa tuturor persoanelor de etnie romă. Astfel sunt incidente și prevederile art. 15 al **O.G. nr. 137/2000**.

5.5. Pentru a constata existența unei fapte de discriminare directă sunt necesare îndeplinirea următoarelor elemente:

- o diferențiere
- între două persoane sau situații aflate pe poziție comparabilă
- bazată pe un criteriu
- care încalcă un drept.

5.6. Colegiul director constată că afirmațiile părții reclamate adresate petentei pe criteriul apartenenței acesteia la etnia romă, constituie o diferențiere.

5.7. Criteriul de diferențiere este apartenența petentei la etnia romă.

5.8. Dreptul încălcat este dreptul la demnitate, garantat de **Constituția României**.

În concluzie, sunt incidente prevederile art. 2 alin. 1 a **O.G. nr. 137/2000**, republicată. Astfel, afirmațiile reclamatului crează o deosebire pe bază de etnie care are ca efect restrângerea exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului la demnitate.

5.9. Directivele Uniunii Europene în domeniu (ex. **Directiva Consiliului 2000/43/CE**, prin art. 15) și jurisprudența Curții Europene de Justiție solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante.

5.10. Libertatea de exprimare este un drept esențial într-o democrație, însă nu este un drept absolut.

5.11. Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale (cunoscut în general sub denumirea de **Convenția europeană a drepturilor omului**, în continuare **Convenția**) prevede, la art. 10 alin. 2, limitarea libertății de exprimare: *„Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau unor sancțiuni prevăzute de lege care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”* Prin urmare, în conformitate cu acest tratat internațional, în Europa libertatea de exprimare nu este un drept absolut. Nu este lipsit de relevanță nici faptul că libertatea de exprimare este singurul drept cu privire la care **Convenția** subliniază: *„comportă îndatoriri și responsabilități”*.

5.12. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) analizează, în ordine, următoarele aspecte:

- existența unei limitări a libertății de exprimare;
- legalitatea restrângerii libertății de exprimare prin
  - existența unei norme juridice care prevede restrângerea;
  - calitatea normei juridice, și anume
    - accesibilitatea;
    - precizitatea;
    - previzibilitatea normei;
- legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de **Convenție** (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);
- necesitatea restrângerii într-o societate democratică.

5.13. În mod evident, orice sancționare a limbajului discriminator, chiar și doar printr-un avertisment de natură contravențională, reprezintă o limitare a libertății de exprimare.

5.14. Privind legalitatea restrângerii, situația din România este cât se poate de clară. *Decizia nr. 62 din 18.01.2007 a Curții Constituționale* promovează respectarea dreptului la demnitate; există și o protejare a dreptului la demnitate prin art. 15 al *Ordonanței de guvern nr. 137/2000 privind combaterea tuturor formelor de discriminare*, republicată, accesibilă (prin publicarea în *Monitorul Oficial al României*), cu sancțiuni evidente.

5.15. Legitimitatea sancționării este dată prin nevoia de a proteja, în principal, reputația și drepturile altora, dar se poate invoca, spre exemplu, și siguranța publică, apărarea ordinii, protecția moralei etc.

5.16. Prima cerință, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborat cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

5.17. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, **indiferent de etnia acestora.**

5.18. Protecția demnității unei persoane aparținând unui grup vulnerabil, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcarea demnității umane, ca drept constituțional protejat, afirmațiile ofensatoare, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de etnia acestora – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

5.19. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

5.20. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

5.21. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

5.22. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

5.23. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi Handyside v. United Kingdom par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

5.24. În scopul de a determina dacă afirmațiile părții reclamante, obiect al prezentei sesizări, constituie un discurs de ură, Colegiul va examina: obiectivul urmărit de reclamat, contextul în care a avut loc, rolul în societate al persoanei, autor al afirmațiilor.

Obiectivul urmărit de reclamat

5.25. Obiectivul urmărit de reclamat este important: a dorit acesta să disemineze opinii legate de faptul că directoarea școlii din comuna în acre este primar este o persoană care aparține etniei rome. În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a reclamatului, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

Contextul în care au fost făcute afirmațiile

5.26. Afirmațiile reclamatului cu caracter discriminatoriu au fost făcute în spațiul public.

5.27. Prin apărările formulate, reclamatul a subliniat faptul că a susținut mereu persoanele de etnie romă din localitate și că în perioada în care petenta și martorii susțin că au fost făcute aceste afirmații, acesta era în concediu.

Reclamatul susține că acuzațiile au tentă politică.

Conținutul afirmațiilor adresate petentei

5.28. După cum am arătat anterior, în descrierea faptelor sesizate, partea reclamată a afirmat că „am o țigancă directoare la școala mea”, „țigancă aia urâtă și fără dinți în gură”, etc.

5.29. În apărarea sa, reclamatul arată faptul că nu are competență în ceea ce privește numirea directorului școlii, că în perioada în care petenta și martorii susțin că au fost făcute aceste afirmații, acesta era în concediu și că acuzațiile au tentă politică.

Rolul în societate a persoanei, autor al afirmațiilor ofensatoare adresate petentei, ce fac obiectul prezentei cauze

5.30. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul, poziția autorului afirmațiilor ofensatoare adresate petentei ce fac obiectul prezentei cauze supuse controlului este determinantă. Partea reclamată ocupă o funcție publică, acest aspect având un impact asupra societății civile. În acest caz, reclamatul avea toată libertatea să se exprime cu privire la anumite situații care se petrec în societatea civilă, însă nu pot fi acceptate stereotipuri legate de criteriul etnic.

Concluzii

5.30. Colegiul director reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării.

În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.

5.31. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.

5.32. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că “libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de către opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care ofensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică”.

5.33. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discutări a chestiunilor de interes general, și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra.

5.34. În speța de față se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, partea reclamată depășind limitarea la simple afirmații legate de persoanele de etnie romă. Atitudinea și modul de manifestare a reclamatului a condus la lezarea demnității întregii comunități de persoane care aparțin etniei rome, fiind creat un sentiment de inferioritate a acestor grupuri de persoane.

5.35. Trebuie avute în vedere stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative, atât de către societate în general cât și de către persoane publice, rolul acestora fiind deosebit de important în formarea unei societăți care își respectă toți semenii săi, fără niciun fel de deosebire.

5.36. Libertatea de exprimare este un drept recunoscut de societate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând deseori, pe baza jurisprudenței că aceasta nu trebuie să încalce anumite limite care țin în plus de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

5.37. Reclamatul este o persoană cunoscută, cu un puternic impact asupra societății civile. Cu siguranță se pot aduce critici privind modul de funcționare a sistemului educațional, însă aprecierile asupra acestor aspecte nu ar trebui să producă lezarea demnității personale.

5.38. Afirmațiile părții reclamante ce fac obiectul prezentei cauze au fost de natură a crea o atmosferă ostilă, fapta fiind cu atât mai gravă cu cât s-a produs în spațiul public.

5.39. Exercițarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități, astfel încât este de dorit să fie evitate afirmațiile care ofensează în mod gratuit fără a duce la un progres al relațiilor umane.

5.40. Afirmațiile ce fac referire la persoanele care aparțin etniei rome nu duc la un progres al relațiilor umane, ci, din contră, întăresc stereotipurile negative față de aceste grupuri de persoane, având ca efect discriminarea la școală, la angajare, la accesul la servicii și locuri publice etc.

5.41. Toleranța și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar să se sancționeze orice formă de expresii care promovează ura bazată pe intoleranță.

5.42. Se impune astfel descurajarea încălcării dreptului la demnitate, indiferent de calitatea persoanelor care comit o astfel de faptă.

5.43. Prin urmare fapta reclamatului care reprezintă obiectul petiției, nu este protejată de art. 10 al *Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale*.

5.44. În doctrina de specialitate privitoare la dreptul la opinie și exprimare, precum și exercitarea acestuia, se remarcă, sub acest aspect, că Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colecția de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagărdării siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”.

5.45. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: *“orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri*

necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.”

5.46. 5.12. Față de aspectele analizate mai sus, Colegiul, cu 7 voturi pentru și 1 vot împotrivă, a membrilor prezenți la ședință, constată că sunt îndeplinite condițiile faptei de discriminare directă, prevăzută de art. 2 alin.1, coroborate cu prevederile art. 15 din O.G nr.137/2000, republicată și decide sancționarea părții reclamate cu avertisment conform art. 7 din O.G. nr. 2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor, actualizată; având în vedere următoarele:

- a) discriminarea a vizat persoanele de etnie romă;
- b) românii întâmpină o serie de dificultăți în societate datorită stereotipurilor legate de comportamentul deviant atribuit membrilor comunității prin afirmații similare celor care fac obiectul petiției;
- d) discriminarea pe criteriul etnic trebuie să fie considerată ca fiind o faptă extrem de gravă. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin soluțiile pronunțate (ex. **Moldovan și alții împotriva României nr. 2** din 12.07.2005) arată că acest tip de discriminare este atât de grav, încât reprezintă tratament degradant în sensul art. 3 al **Convenției europene a drepturilor omului**;
- e) fapta a fost comisă de o persoană cu o importantă funcție (primarul comunei Dorobanțu), care reprezintă un model pentru comunitate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu 7 voturi pentru și 1 vot împotrivă, a membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE

1. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit prevederilor cuprinse în art. 2 alin. 1, coroborate cu prevederile cuprinse în art. 15 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată** (cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință);

2. Sancționarea părții reclamate cu avertisment, potrivit art. 7 alin. din **O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare**;

3. O copie a prezentei hotărâri va fi transmisă părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

THEODORA BERTZI – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA - Membru

Hotărâre motivată și redactată de: A.C.F./B.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.